

olle lege

Farnost sv. Tomáše. Praha 1. Listopad 2017, r. XXI. č. 233

„Není však pochyby o tom, že mrtvým pomáhají modlitby svaté církve, nejsvětější obět' a almužny dávané za spásu zemřelých, aby Bůh s nimi milosrdněji zacházel, než jak by zasluhovali pro své hříchy.“

(Sv. Augustin)

LISTOPAD S NADĚJÍ !

Zas jednou tu máme studený měsíc listopad. Příznaky zimy jsou všude kolem nás: padající listí, krátící se dny a boj proti chřipkovým epidemiím, ve kterém jsme jednotní. Někteří z velkých církevních Otců hovořili o střídání ročních období jako o důkazu pomíjivosti našeho světa. Samozřejmě, pro nás křesťany je tento svět dobrý, ale má daleko k dokonalosti. Svatý Pavel říká: "Proto zde sténáme touhou, abychom byli oděni šatem nebeským." (2 Korintským 5,2) V nás všech se míchá smutek, štěstí a "sténání" v očekávání věcí příštích. Někteří dělají vše pro to, aby odvrátili myšlenky na smrt. Například Ludvík XV. (1715-1774), francouzský král, zakázal svým nařízením „*komukoliv zmínit slovo **smrt** v jeho přítomnosti.*“ Říká se, že nikdy nechodil na pohřby, a to ani svých nejlepších přátel, a vypověděl ode dvora každého, kdo i jen náhodou zmínil zakázané slůvko "smrt". Je pro nás těžké pochopit jeho chování. I lidé naprosto nevěřící si uvědomují, že smrt je neodvratná záležitost. Jako křesťané, jakkoliv máme ze smrti obavu, můžeme s myšlenkou na smrt žít. Ježíš nám svým zmrtvýchvstáním ukázal cestu ze zoufalství a úzkosti. Jeho zmrtvýchvstání, jeho triumf nad smrtí neustále zneklidňuje skeptiky, stejně jako utěšuje věřící. Během totalitní éry byli lidé masově převychovávaní, aby věřili, že jde jen o mýtus na základě staré legendy. Ideologie byla to, na čem záleželo. Materialismus jako „náboženství pro masy“ byl povinným zdrojem všeho vědění a základem lidské víry. Naštěstí, tato epocha je již za námi, jakkoliv její zbytky můžeme ještě pozorovat. Během tohoto měsíce zvláště věnovaného památce mrtvých pojďme oslavit vzpomínkou skutky těch, kdož nesli znamení víry, těch, kdož odešli před námi.

Existuje příběh ze sibiřského pracovního tábora: Krutě mučenému vězni se vysmívá jeho sadistický žalárník: "Smrt je jediné, co zbývá." Vězeň odpoví: "A já ji očekávám s radostí." Snažme se, aby se tato věta pro nás stala pravdou. Všechny bolesti a smutky jsou v tomto okamžiku ničím v porovnání s tím, co čeká na ty, kdo věří ve Vzkříšeného. "Skrze Tvůj kříž a zmrtvýchvstání, Pane, jsi dal světu radost."

P. William, OSA

Jak se modlit při eucharistické adoraci

Eucharistická adorace je chvíle (obvykle jedna hodina, které se říká Svatá hodina), kdy se modlíme před Nejsvětější Svátostí.

Kroky modlitby:

1. PŘIPRAVTE SE

na přítomnost Ježíše v eucharistii.

2. PODĚKUJTE

Pánu za tuto chvíli modlitby a za všechna požehnání, která vám uděluje

3. POPROSTE

a uveďte vaše intence a intence svých blízkých

4. MEDITUJTE

ve chvíli ticha, vstupte do dialogu s Pánem

5. POPROSTE ZA PROMINUTÍ

litujte svých nedostatků a chyb a provinění celého světa.

Znát Boha

Láska je z Boha a každý, kdo miluje, je zrozen z Boha a poznává Boha (1 Jan 4,7). Láska přichází shůry, nelze se k ní dopracovat ani si ji vyrobit. Je od Boha. Dostáváme ji jako dar, otvíráme se jí. Protože nám ji dává Bůh, neexistuje omezení, kolik jí přijmeme. Pramen lásky, z něhož smíme pít, je nevyčerpatelný.

Existuje-li na světě příliš málo lásky, není to proto, že její pramen vyschl, nýbrž proto, že se od něho lidé odvrátili.

Kdo nemiluje, Boha nepoznal, protože Bůh je láska (1 Jan 4,8). Když hovoří svatý Jan o poznání Boha, nejde mu o nějakou racionální či intelektuální úvahu. „Znát“ v Bibli znamená být zcela pro druhého, jde o vnitřní pokrevní pouto a totální empatii. Tak poznává Boha jenom ten, kdo miluje.

Boha nelze nalézt pouhým rozumem nebo diskutováním. Kontakt s ním nedosáhneme přemýšlením: jedinou cestou k němu je láska.

Pochopíme-li, že Bůh je láska, přirozeně tím vyřešíme mnoho svých naléhavých otázek a problémů. **„Přived' mi někoho, kdo miluje,“** říká svatý Augustin, **„ten pochopí, co mám na mysli.“**

(úvaha z knihy Wilfrida Stinissena: "I dnes je den Boží", kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství v r. 2004, 224 s.).

Zasej květy a sklidiš vůni. Zasej náklonnost a sklidiš přátelství. Zasej úsměvy a sklidiš radost. Zasej pravdu a sklidiš důvěru. Zasej lásku a sklidiš štěstí

Nové varhany pro náš kostel (už 26.11.!)

V těchto dnech vrcholí oprava našich velkých varhan. Poprvé by měly po více než čtyřletém úsilí zaznít v plném lesku koncem listopadu. Na úvod připomenu, že nástroj byl zhotoven varhanářskou firmou Bohumila Paštiky ze Staré Boleslavi v r. 1923, tedy téměř před 100 lety. Třimanuálový nástroj s celkovým počtem 28 rejstříků byl vestavěn do staré barokní varhanní skříně. Po nešťastné přestavbě v 60. letech 20. století byl jeho technický stav v posledních letech před opravou žalostný. Máme ještě v živé paměti, když nástroj během bohoslužeb vypovídal opakovaně poslušnost, rušil samovolně znějícími tóny a vynucoval si trvalou pozornost a každotýdenní péči. Varhaník za něj pokaždé usedal s obavami, zda se podaří bohoslužbu, svatbu nebo koncert dohrát bez přílišného rušení či případně ostudy... Díky rozhodnutí otce Juana se v r. 2013 začalo s pracemi na restaurování a rekonstrukci nástroje a i s přispěním grantu Ministerstva kultury a Magistrátu hl. města Prahy se podařilo nákladné práce realizovat. Vybrána byla mladá, ale již velmi zkušená varhanářská dílna Petra Dlabala a Borise Mettlera z Bílska u Olomouce. Tito šikovní varhanáři, za nimiž stojí již několik desítek úspěšných oprav, restaurování a rekonstrukcí, se ujali spolu s týmem svých zaměstnanců a spolupracovníků pečlivé a důkladné opravy všech dílů varhan v restaurátorském režimu, neboť nástroj je památkově chráněn a těší se přízni kontrolních orgánů, o čemž svědčí dvě kontroly Památkové inspekce Ministerstva kultury, vždy bez připomínek □ A že zmiňovaných dílů není v našich varhanách zrovna málo – přes 2100 píšťal, kolem 2000 kožených ventilů různých velikostí, 1,5 tisíce metrů trubic k ovládání ventilů pod píšťalami a stovky dalších dřevěných dílů a částí. Mimo jiné bylo nutné převézt do varhanářských dílen k opravě a posléze opět vyzdvihnout na kůr obrovský měch o váze několika set kilogramů, rozměrný hrací stůl a také celou zadní část varhanní skříně, která musela být truhlářsky doplněna a zpevněna. Zkrátka práce bylo jako ... na varhanách. Právě časová náročnost vesměs ruční práce je důvodem, proč celkové náklady dosáhly 3,8 milionů Kč bez DPH. A to ještě nehovoříme o vícenákladech, mj. na novou podlahu, která byla v přední části kůru, kde obvykle stojí sbor, vyměněna za již opotřebovanou a proslapanou. Věřím, že se velká investice do nástroje vrátí nejen v jeho dlouhodobé spolehlivosti, ale především v krásném zvuku, při jehož poslechu občerstvíme svou duši a s chválou a díky pozdvihneme svou mysl k Bohu. Všem, kdo různým způsobem přispěli na jeho opravu, upřímně Zaplat' Pánbůh!

Štěpán S.

V neděle 26. listopadu na slavnost Krista Krále při mši sv. budeme děkovat Pánu Bohu a požehnáme nové rekonstruované varhany. Společná mše sv. bude v 11 hodin, pak bude následovat společný oběd a odpolední kulturní - hudební program. **Všichni jste pozváni!**

Farní výlet za barvami podzimu

V sobotu 7. října se naše malá farní skupinka vydala vlakem severně od Prahy. Vystoupili jsme na zastávce Nelahozeves, přešli most a namířili si to směrem k zámku ve Veltrusech.

Po chvíli jsme došli k zámecké oboře, kde nás zvědavě pozorovalo pasoucí se stádečko daňků, a pokračovali dál k Laudonovu pavilonu. Veltruský zámek jsme si prohlédli jen zvenku a obdivovali množství barokních soch od slavného M. B. Brauna. Z dvouramenného schodiště se otvírá nádherný pohled na čestný dvůr s kobercem rozkvetlých záhonů, které tvořily barevné geometrické obrazce.

Proměnlivé počasí – občas sluníčko, občas pár kapek – nám dovolilo delší procházku po rozsáhlém parku v anglickém stylu, který je prý největším zámeckým parkem v Česku. Našlapali jsme pěkných pár kilometrů po dobře upravených cestách. Nejprve jsme se vydali kolem sochy sv. Jana Nepomuckého tak zvanou osovou alejí kolem sušárny ovoce a Červeného mlýna k Pavilonu Marie Terezie a zpátky k rozcestníku. Od něj to nebylo daleko k mostu Emissarius se sfingou, u které se naše skupinka vyfotila. Protější zvenku nenápadný Egyptský pavilon má formu tajemné jeskyně, která se klene nad vodním kanálem. Sestoupili jsme po několika příkrých schodech v jeskyni dolů a prošli se po úzkém chodníčku podél vodního kanálu. Okružní alejí jsme došli k železnému mostu a pak ještě přes bíle natřený železný klenutý můstek k Chrámu přátel zahrad a venkova. Zatímco jsme přes okna chrámku obdivovali výzdobu malovaných stěn, čtyřnohý Jerry dováděl na louce s novým bílým chlupatým kamarádem.

Kolem prostorného letního kina jsme se dostali k Dórskému pavilonu a pak ještě kolem hájenky a kolem kapličky Charlotty Chotkové a přes Charlottin mostek k jezírku Špígl. Kolem oranžerie jsme to vzali zpět k zámku a po obědě v Zámecké restauraci k hlavní erbovní bráně a dále pokračovali k zámku Nelahozeves. Přešli jsme most přes Vltavu, který je součástí vodního díla Miřejovice, a přes obec Nelahozeves až k zámku s nádhernými sgrafity na fasádě. Kostel sv. Ondřeje ze 14. století byl bohužel zavřený, a tak jsme jen nakoukli do rodného domu Antonína Dvořáka a kolem zámku se vydali na stanici nádraží.

Děkujeme Radce a Ivanovi za pěkný podzimní výlet.

Zdena

Na slavnost Všech svatých (1.11.) a Vzpomínku na všechny věrné zemřelé (2.11.) je možné za splnění určitých podmínek získat plnomocné odpustky pro zemřelé.

„Odpustky se před Bohem odpouštějí časné tresty za hříchy, jejichž vina byla zahlazena. Je to odpuštění, které náležitě připravený věřící získává za určitých podmínek od církve, která jako služebnice vykoupení rozděljuje a používá pokladu zadostiučinění /zásluh/ Krista a svatých. Odpustek je částečný, nebo plnomocný podle toho, zda osvobozuje částečně nebo úplně od časného trestu za hříchy.

Odpustky mohou být přivlastněny živým nebo zesnulým.“ (Katechismus katolické církve, §1471)

„To je tedy důvod k smutku, když nás smrtí opouštějí ti, které milujeme. Ač víme, že nás na věky neopustí, a že po nějaké době půjdeme za nimi, přece smrt sama, před kterou by přirozenost ráda prchla, když zasáhne milovaného, vyvolává v nás pocit smutku. Proto nás apoštol napomíná, abychom nenaříkali jako ti, kteří nemají naději. Naříkáme tedy nad smrtí drahých, protože se s nimi musíme rozloučit, avšak s nadějí na shledání. Zde jsme tísnění, tam se nám dostane útěchy. Zde nás dojíhá lidská slabost, tam povzbuzuje víra. Zde lidé pláči, tam nás sílí Boží příslib. Proto pohřeb vystrojený s nádherou, dlouhý pohřební průvod, věnce a náklady na zřizování přepychových náhrobků, to vše je jakási útěcha pro pozůstalé; mrtvým to nepomáhá. Není však pochyby o tom, že mrtvým pomáhají modlitby svaté církve, nejsvětější obět' a almužny dávané za spásu zemřelých, aby Bůh s nimi milosrdněji zacházel, než jak by zasluhovali pro své hříchy“

Sv. Augustin

Večer s Martinem Lutherem

u příležitosti 500 let od počátku luteránské reformace

14. listopadu 2017 19,30 – 21,30

Klášter sv. Tomáše. Praha 1

Program:

19,30-20,00 – Luther a jeho katolický roky 1483-1517 – P. William Faix, OSA

20,00-20,15 – přestávka

20,15-20,45 – Reformní snahy 16. století ve Španělsku– P. Jozef Ržonca, OSA

20,45-21,00 – přestávka - diskuse

21,00-21,30 – Luther a jeho vztah k papežovi – P. Miroslav Černý, OSA

„Pro Luthera teologie nebyla pouze akademickou otázkou, ale vnitřním bojem se sebou samým, a pak toto se stalo bojem o Boha a s Bohem. Jak můžeme mít milosrdného Boha? Nepřekvapujeme se, že tato otázka se stala pohonným motorem na jeho cestě. Kdo se zabývá současně touto otázkou, včetně nás křesťanů? Jak významný je Bůh v našem životě, v našem hlásání? Velká část lidí, také křesťanů, považuje za samozřejmé, že nakonec Bůh se nezajímá o naše hříchy a ctnosti. Ví, ve skutečnosti, že všichni jsme jedině tělo. Jestliže dnes se věří ještě v něco dál a ve spravedlnost Boží, v praxi téměř všichni předpokládáme, že Bůh musí být velkorysý, a nakonec, ve svém milosrdenství, nebude brát v potaz naše malé nedostatky. Ale jsou skutečně tyto naše nedostatky tak malé? Cožpak se svět neničí korupcí velkých, ale také malých, kteří jedině myslí na své vlastní dobro? Cožpak se neničí mocí drogy, která je živena z jedné strany touhou po životě a penězích, z druhé strany chtivostí potěšení těch, kteří jsou na ní závislí? Cožpak není narušena vzrůstající tendencí k násilí, které se často maskuje jako projev určitého náboženství? Kdyby v nás láska k Bohu byla živější a částí Jeho, láska k bližnímu pro Boží stvoření, pro lidi, cožpak by mohl hlad a chudoba ničit celá území na zemi? Otázky v tomto smyslu by mohly pokračovat. Ne, zlo není nevýznamnost. Nemohlo by být tak mocné, kdybychom měli Boha skutečně v centru našeho života. Otázka: Jaké je postavení Boha vůči mně, kde stojím já před Bohem? Lutherova burčující otázka musí ještě jednou přijít, nepochybně v nové formě, protože je také naší otázkou. Myslím si, že to by měla být první otázka, která nás vyzývá, když se setkáme s Martinem Lutherem.“

(Benedikt XVI.)

Víš, že?...

* Připomínáme, že na území českých a moravských diecézí lze za obvyklých podmínek (sv. zpověď, sv. přijímání, modlitba na úmysl sv. Otce, návštěva hřbitova spojená s modlitbou za zemřelé) získávat **plnomocné odpustky pro duše v očistci** již od 25. října. Toto povolení platí ovšem pouze pro ty, kdo ze závažných důvodů nemohou získat odpustky pro duše v očistci v řádné době od 1. do 8. listopadu.

* **2. listopadu** při mši sv. za zemřelé od 19,00 bude Svatotomášský sbor zpívat chorální **Requiem** a další kratší skladby.

* **Modlitba Taizé** v naší farnosti se koná **2.11.** od 19,30.

* Naše farnost ve spolupráci s hnutím Křesťan a práce se pravidelně 2x ročně modlí za **pronásledované křesťany** - vždy o 6. velikonoční neděli, kterou vyhlásili za den modliteb pro všechny diecéze naší biskupové, a pak o 2. listopadové neděli, kdy se za pronásledované křesťany modlí i křesťané jiných vyznání po celém světě. V našem kostele se k nim připojíme v neděli 12. 11., kdy modlitby začnou v 15,00 hodin Korunkou k Božímu milosrdenství a budou ukončeny adorací před mší sv., která začne v 17,00 hodin. Srdečně zveme.

* Během listopadu se **společně modlíme při mši sv. za naše zesnulé** bratry a sestry. U vchodu kostela bude k dispozici sešit, kde můžete napsat jejich jména. Při přímlovách se tato jména budou číst.

* **V neděli 19. 11.** jste všichni srdečně zváni do kostela sv. Josefa na tradiční **koncert Svatotomášského sboru ke cti sv. Cecílie**, patronky hudebníků, který bude zahájen v 19,00 hodin. Zazní árie a sbory z Händelova oratoria Mesiáš a Svatební kantáta Johanna Sebastiana Bacha; sólo zpívá Ludmila Vernerová. Nenechte si ujít tento mimořádný zážitek!

* **První neděle adventní** letos připadá na neděli 3. prosince. Na začátku mše sv. budou žehnány adventní věnce jak pro kostel, tak především pro domácnosti (přineste do kostela na mši sv. věnce!).

* V sakristii od 20. 11. už můžete koupit **augustiniánský stolní kalendář na rok 2018**.

* Od minulého měsíce budeme každého 22. v měsíci mít po mši sv. ve 12,15 a v 19 hodin pobožnost ke sv. Ritě v kostele, s požehnáním růží a modlitbami za lidi v jakékoli nouzi. Všichni jste srdečně pozváni.

* **V sobotu 25. listopadu** anglická komunita slaví tradičně „**Thansksgiving**“ (Díkůvzdání). Je to americká tradice, při které se děkuje za dary od Boha během roku. Všichni farníci jsou pozváni na večeri díkůvzdání od 19:00 hodin do Hotelu Augustine. Je třeba se zapsat v seznamu v sakristii do 13. 11. Příspěvek za večeri: 300,- Kč

* **ADVENTNÍ REKOLEKCE.** V sobotu 3. prosince se koná letošní farní adventní rekolekce v refektáře našeho kláštera. Začíná v 10:00 a končí mší svatou, která bude jako obvykle v sobotu ve 12:15

Modlitba za povolání do řádu augustiniánů

Modleme se k Pánu žně,
jenž volá muže a ženy, aby mu sloužili
v lásce.
(*Pauza pro tichou modlitbu*).
Všechna sláva a chvála Ti patří,
Bože pravdy, světlo našich srdcí,
vždyť Ty vedeš své lidi po cestách svatosti.

k následování pro druhé.
Osviť muže a ženy,
aby viděli krásu společného života
v duchu svatého Augustina
a posiluj je v této službě tak,
aby dílo, jenž jsi v nich začal,
bylo přivedeno k naplnění.

Pomoz těm, kdo jdou ve šlépějích
Augustinových,
aby Tě hledali vzájemnou láskou a
uctíváním
a aby byli služebníky Církve coby vzory

Prosíme o to skrze Krista, našeho Pána.
Amen

Dobrou chuť!

Kakaová bábovka

Jedinou výhodou dlouhého čekání u lékaře je to, že si tam člověk občas popovídá a pozná nové lidi. A tak slovo dalo slovo a já pro Vás získala nový recept do naší bábovkové sbírky. Konečně o čem jiném si já mohu povídat.

Budeme potřebovat: 1 Heru, 3 dl pískového cukru, 6 polévkových lžic studené vody, 1 vanilkový cukr a 2 vrchovaté polévkové lžice kakaa. To vše dáme do kastrůlku a svaříme. Když je Hera rozpuštěná, tak na mírném ohni povaříme asi ještě 3-5 minut. Necháme hmotu vystydnout a občas to promícháme, aby se neudělal škraloup.

Když hmota vychladne, postupně vmícháme 4 žloutky, 3 dcl hladké mouky, prdopeč a opatrně vmícháme sníh ze 4 bílků. (Já to nalila do šlehače a postupně jsem vše přidávala a nakonec jsem vmíchala ručně sníh.)

Nalijeme těsto do vymazané a hrubou moukou vysypané formy a pečeme při 160-170 stupních zhruba 45 minut.

Bábovka je opravdu vláčná a chutí trochu připomíná brownies.

Dobrou chuť

Hanka

Bazárek u sv. Tomáše

➤ NAJDETE NÁS

v ambitech kláštera augustiniánů u sv. Tomáše, Josefská 8, Praha 1 – Malá Strana

➤ ZVEME VŠECHNY

kteří chtějí přispět na dobrou věc – pomoci druhým, a udělat radost sobě,
svým blízkým i přátelům

➤ KONÁ SE TENTOKRÁT JEN 1 DEN:

sobota 25. 11. 2017 v čase od 10.00 – 17.00 hodin

5. listopadu**Bl. Mariano de la Mata Aparicio, OSA- kněz**

Narodil se v Barrio de la Puebla – Palencia – ve Španělsku 30. prosince 1905. Otec Mariano vstoupil do noviciátu ve Valladolidu v roce 1921 a první sliby složil 10. září 1922, do rukou P. Anselma Polanca, OSA, který potom zemřel jako biskup a mučedník ve španělské občanské válce a teď je také blahoslavený. V roce 1927 složil věčné sliby a tři roky poté byl vysvěcen na kněze.

Po krátké práci ve Španělsku byl P. Mariano poslán do Brazílie, kde 52 let sloužil jako řeholník a kněz. Během svého působení v Brazílii pracoval v duchovní správě a ve školách. Byl znám jako „poslanec lásky“, vždy pozorný k těm nejchudobnějším, k dětem, starším lidem, navštěvoval nemocné v nemocnicích. Jeho nejvýznamnějším dílem byla jeho služba ve více než 200 „Tallares de Santa Rita“ (Dílny sv. Rity), institucích pro pomoc lidem, velmi známých ve městě Sao Paulo, kde se staral o duchovní péči o pracovníky a hledal prostředky k fungování tam, kde to bylo možné. Byl to člověk modlitby s velkou úctou k Eucharistii a k Panně Marii.

Zemřel v Sao Paulo 5. dubna 1983. V roce 1997 byl započat proces jeho blahořečení, a 5. listopadu 2006 byl prohlášen za blahoslaveného.

6. listopadu**Bl. Avelino Rodríguez Alonso, OSA- kněz, a druhové, mučedníci**

Avelino Rodríguez Alonso a 97 druhů z řádu sv. Augustina se nebáli vyznat Krista před lidmi a vydali svědectví víry v dobách míru i během pronásledování církve v Španělsku v letech 1931–1939. Mnoho trpěli a pro lásku ke Kristu položili život. Spolu se svými spoluvězni se modlili, utěšovali je a byli šťastní z toho, že mohou obětovat svůj život za věrnost k Spasiteli. Všichni pokojně přijali nespravedlivý rozsudek.

7. listopadu**Bl. Gracia z Katara, OSA- řeholník**

Narodil se v Mule, blízko Katara (dnešní Kotor v Jugoslávii), dne 27. listopadu 1438. Do svých třiceti let se věnoval námořnictví, pak ale uslyšel v Benátkách kázat slavného augustiniána Šimona Kamerinského a vstoupil jako bratr laik do řádu. Zemřel v Benátkách 8. listopadu 1508. Byl pokorný, zasvětil se práci, žil v duchu kajícího a s láskou k Eucharistii. Jeho tělo přenesli do Muly. Papež Lev XIII. schválil jeho úctu roku 1889.

29. listopadu**Bl. Bedřich z Řezna, OSA- řeholník**

Narodil se v Řezně 29. listopadu 1329, tam také žil a zemřel. Do řádu vstoupil jako bratr laik. Životopisci vyzvedávají jeho příkladnou poslušnost, pozornost k bratrům, lásku k chudým lidem a úctu k Nejsvětější Svátosti. Jeho tělo je uloženo v řezenském augustiniánském kostele. Papež Pius X. roku 1909 potvrdil jeho uctívání.